

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 299/2019
26.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Маиде Токовић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару К бр.39/18 од 14.01.2019. године и Кв бр.10/19 од 28.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.03.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару К бр.39/18 од 14.01.2019. године и Кв бр.10/19 од 28.01.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару К бр.39/18 од 14.01.2019. године одбијен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног АА адвоката Маиде Токовић од 10.01.2019. године као неоснован.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Кв бр.10/19 од 28.01.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Маиде Токовић изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару К бр.39/18 од 14.01.2019. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Маида Токовић, због повреде закона из члана 74. став 2, члана 441. став 2. у вези са чланом 261. и 265. ЗКП, као и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП а из образложења захтева произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи и усвоји захтев за накнаду трошкова поступка браниоца окривљеног како су исти постављени у захтеву, као основан.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је суд у побијаним решењима одбио да накнади трошкове кривичног поступка браниоцу окривљеног АА у делу који се односи на кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је оптужба одбијена, а да је управо за то кривично дело одбрана била обавезна, па је суд очигледно селективно применио закон, обзиром да је окривљеног ослободио од накнаде трошкова поступка у вези са радњама суда које су биле предузете управо због неосноване оптужбе за извршење кривичног дела из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу решења је дао јасне и довољне разлоге да је будући да је у односу на сва три кривична дела која су окривљеном стављена на терет у овом кривичном поступку вођен јединствени поступак, у току кога је бранилац окривљеном пружао јединствену одбрану за сва дела, без значаја чињеница да је за једно кривично дело ослобођен од оптужбе (страна 2 став 2, 3 и 4 другостепеног решења) које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**